

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 14. července 2005

ve věci C-40/03 P: **Rica Foods (Free Zone) NV** proti Komisi Evropských společenství, Nizozemskému království, Španělskému království ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Režim přidružení zámořských zemí a území — Dovoz cukru a směsí cukru a kaka — Nařízení (ES) č. 2081/2000 — Ochranná opatření — Článek 109 rozhodnutí ZZÚ — Diskreční pravomoc Komise — Zásada proporcionality — Odůvodnění)

(2005/C 229/01)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-40/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora, podaný dne 29. ledna 2003, **Rica Foods (Free Zone) NV**, se sídlem v Oranjestad (Aruba), (advokát: G. van der Wal), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: T. van Rijn), **Nizozemské království** (zmocněnkyně: H. Sevenster), **Španělské království** (zmocněnci: N. Díaz Abad a D. Miguel Muñoz Pérez), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (zpravodaj), G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 14. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) *Opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Rica Foods (Free Zone) NV se ukládá náhrada nákladů řízení.*
- 3) *Nizozemské království a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 14. července 2005

ve věci C-41/03 P: **Rica Foods (Free Zone) NV** proti Komisi Evropských společenství, Nizozemskému království, Španělskému království a Francouzské republice ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Režim přidružení zámořských zemí a území — Dovoz cukru a směsí cukru a kaka — Nařízení (ES) č. 465/2000 — Ochranná opatření — Článek 109 rozhodnutí ZZÚ — Diskreční pravomoc Komise — Zásada proporcionality — Odůvodnění)

(2005/C 229/02)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-41/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu Soudního dvora, podaný dne 29. ledna 2003, **Rica Foods (Free Zone) NV**, se sídlem v Oranjestad (Aruba), (advokát: G. van der Wal), přičemž dalšími účastníky řízení jsou: **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: T. van Rijn), **Nizozemské království** (zmocněnkyně: H. Sevenster), **Španělské království** (zmocněnci: N. Díaz Abad a D. Miguel Muñoz Pérez) a **Francouzská republika** (zmocněnci: G. de Bergues a L. Bernheim), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (zpravodaj), G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 14. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) *Opravný prostředek se zamítá.*

2) Rica Foods (Free Zone) NV se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Nizozemské království, Španělské království a Francouzská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 83, 5.4.2003.

bydliště, a to bez ohledu na přímého příjemce rodinných příspěvků určeného právními předpisy tohoto členského státu.

(¹) Úř. věst. C 146, 21.6.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 7. července 2005

ve věci C-153/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation): Caisse nationale des prestations familiales proti Ursule Weide, provdané Schwarz (¹)

(Rodinné dávky — Přídavek na výchovu — Pozastavení nároku na dávky v členském státě zaměstnání — Nárok na dávky stejného druhu v členském státě bydliště)

(2005/C 229/03)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-153/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Lucembursko) ze dne 6. března 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 3. dubna 2003, v řízení Caisse nationale des prestations familiales proti Ursule Weide, provdané Schwarz, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), M. Ilešič a E. Levits, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 7. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 10 odst. 1 písm. b), i) nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, musí být vykládán v tom smyslu, že výkon v členském státě bydliště dětí, výdělečně činnosti manželem či manželkou osoby, která pobírá rodinnou dávku na základě článku 73 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, pozastavuje nárok na příspěvky stanovené posledně uvedeným ustanovením do výše částky příspěvků na výchovu stanovené právními předpisy členského státu

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 7. července 2005

ve věci C-227/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank te Amsterdam): A. J. van Pommeren-Bourgondiën proti Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (¹)

(Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rozsah působnosti — Invalidní důchod — Zachování práva na dávky po přemístění bydliště do jiného členského státu)

(2005/C 229/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-227/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES podaná rozhodnutím Rechtbank te Amsterdam (Nizozemsko) ze dne 21. května 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 26. května 2003, v řízení mezi A. J. van Pommeren-Bourgondiën a Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J.-P. Puissochet (zpravodaj), S. von Bahr, U. Lohmus a A. Ó Caoimh, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře, vydal dne 7. července 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 39 ES brání právním předpisům členského státu, na základě kterých osoba, která ukončila veškerou pracovní činnost na jeho území, zůstává povinně pojištěná pro určitá odvětví sociálního zabezpečení, pouze když si tam ponechala své bydliště, přestože tato osoba zůstává na základě právních předpisů tohoto členského státu povinně pojištěna pro jiná odvětví sociálního zabezpečení, i když se její bydliště nachází v jiném členském státu, pokud jsou podmínky dobrovolného pojištění pro odvětví, kde skončilo povinné pojištění, méně výhodné než podmínky povinného pojištění.

(¹) Úř. věst. C 171, 19.7.2003.